

2026 júniusában Valenciában vettem részt az **Environmental Education: Learning and Acting for a Better Future** című nemzetközi továbbképzésen. A képzés középpontjában a fenntarthatóságra nevelés, a környezettudatos szemlélet kialakítása és azoknak az oktatási módszereknek a megismerése állt, amelyek segítségével ezeket a témákat élményszerűen és aktívan lehet beépíteni az oktatásba.

A hét során az elméleti ismeretek mellett nagy hangsúlyt kaptak a gyakorlati, kooperatív és szabadtéri feladatok. Foglalkoztunk a fenntarthatóság oktatásával, a klímaváltozás kérdésével, az ENSZ 2030-as Fenntartható Fejlődési Céljaival, valamint olyan módszerekkel, amelyek segítségével a természet és a városi környezet is tanulási helyszínné válhat. Különösen hasznos volt számomra, hogy számos olyan feladatot próbálhattunk ki résztvevőként, amelyek később tanulócsoportokkal is közvetlenül alkalmazhatók.

A képzés során több digitális eszközzel is megismerkedtünk. A természet megfigyeléséhez és az élővilág azonosításához többek között a **PlantNet**, **iNaturalist**, **Merlin** és **Google Lens** alkalmazásokat használtuk, valamint a Stop Motion Studio segítségével rövid animáció készítését is kipróbáltuk. A **GooseChase** alkalmazás különösen érdekes volt számomra, mert ennek segítségével valós környezetben teljesíthető, játékos küldetésekből és feladatokból álló programokat lehet kialakítani.

A tanfolyam módszertana végig aktív részvételre épült. Már az ismerkedést is fenntarthatósághoz kapcsolódó játékos feladatok segítették, például a „2 Truths, 1 Lie” gyakorlat, ahol a résztvevők saját környezettudatos szokásaikról beszélgettek. A hét folyamán megfigyelési, kreatív és csapatmunkára épülő feladatokat is végeztünk. A program végén például egy valódi, Valenciában készített fényképet és egy mesterséges intelligenciával létrehozott képet kellett egy közös történetté, gondolattá összekapcsolnunk. Ez jó példája volt annak, hogyan kapcsolhatók össze a környezeti nevelés, a kreativitás és a digitális kompetencia.

A szakmai programhoz városi és kulturális tapasztalatszerzés is kapcsolódott. Részt vettünk Valencia belvárosának megismerését célzó programon, valamint a képzés része volt egy városi kert, a **Huerto de la Bocha** megismerése is. Ezek az élmények különösen jól mutatták, hogy a fenntarthatóság oktatása nem feltétlenül az osztályteremben történik: maga a városi környezet, egy közösségi kert vagy egy séta is komplex tanulási helyzetté alakítható.

Számomra a képzés egyik legfontosabb hozadéka az volt, hogy megerősített abban a szemléletben, hogy a környezeti nevelés akkor igazán hatékony, ha nem csupán ismeretek átadására épül, hanem **megfigyelésre, személyes tapasztalatra, játékra, együttműködésre és cselekvésre**. A Valenciában megismert módszerek közül számos jól adaptálható a saját oktatási tevékenységünkbe, különösen a szabadtéri és kertalapú programokba. A természetfelismerő alkalmazások, a kincskeresésre épülő digitális feladatok, az interaktív térképezés, valamint a kreatív képi és videós feladatok olyan eszközök, amelyeket a jövőben is szeretnék használni.

A nemzetközi tanulási környezet további értéket adott a képzéshez. Más országokból érkező pedagógusokkal lehetőségünk volt tapasztalatot cserélni, megismerni egymás oktatási gyakorlatát és közösen gondolkodni arról, hogyan lehet a fenntarthatóságot a mindennapi pedagógiai munkában kézzelfoghatóvá és a tanulók számára személyesen is fontossá tenni.

Összességében a valenciai képzés szakmailag inspiráló és közvetlenül hasznosítható tapasztalatot jelentett számomra. Nemcsak új eszközöket és módszereket ismertem meg, hanem számos olyan ötlettel tértem haza, amelyek tovább erősíthetik a természetközeli, élményalapú és fenntarthatóságra nevelő oktatási programjainkat.

Carrick Orsolya

